

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet stadfæstede i august 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Rusland. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk tjetjener, er født i [...], og er islamisk af trosretning. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Tjetjenien frygter at blive tilbageholdt af myndighederne og dræbt af sin broder som følge af en æreskonflikt.

Ansøgeren har til støtte herfor oplyst, at hendes fætter [...] var med i en bande. På en for ansøgeren ukendt dato i juni 2014 blev ansøgeren kontaktet af sin fætters moder, som ønskede ansøgerens hjælp. Ansøgeren læste på medicinsk college, og det viste sig, at hun skulle behandle fætteren [...], som havde fået et skudsår i benet. Ansøgeren kunne ikke behandle benet tilstrækkeligt og opfordrede sin onkel til at bringe fætteren på hospitalet, hvilket onklen nægtede. Ansøgeren gav derfor telefonnummeret på sin venindes moder, som var kirurg. Denne kirurg tilså benet samme dag, og det blev aftalt, at hun ville komme tilbage den næste morgen med sit udstyr. Den næste morgen blev ansøgerens bopæl opsøgt af myndighederne, og de tilbageholdt ansøgeren og hendes broder. Ansøgeren har senere fået fortalt, at ansøgerens fætter på samme tid blev hentet og tilbageholdt. Ansøgeren var tilbageholdt i tre dage og blev afhørt om fætteren samt udsat for et seksuelt overgreb. Den tredje dag blev ansøgeren kørt til moskeen i sin landsby, og her blev hun modtaget af sin moder og onkel. De fortalte ansøgeren, at de havde betalt løsesum for, at hun kunne blive løsladt. Rygtet om det seksuelle overgreb på ansøgeren spredtes i landsbyen, og ansøgerens broder ønskede derfor at slå ansøgeren ihjel, for at genoprette sin ære. Ansøgeren udrejste efter to måneder i skjul hos onklen.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring om, at hun har en konflikt med myndighederne og som følge deraf med sin familie til grund. Nævnet finder, at ansøgerens forklaring om det passerede fremstår utroværdig. Nævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren efter sin egen forklaring ikke var involveret med oprørerne, at hun ikke samarbejdede med dem eller havde viden om dem, og at myndighederne vidste dette, samt at hun havde en helt underordnet rolle, da hun angiveligt tilså sin fætter, som hun i øvrigt ikke var i stand til at hjælpe. Det forekommer herefter usandsynligt, at myndigheder skulle interessere sig for ansøgeren ved ansøgerens tilbagevenden til Tjetjenien. Nævnet finder på den baggrund, at ansøgerens forklaring om, at hun skulle være forfulgt af sin familie dermed også fremstår utroværdig. Nævnet har ved denne vurdering tillige lagt vægt på, at det forekommer utroværdigt, at ansøgerens mor og begge hendes onkler hjalp hende trods rygterne om voldtægt, mens det alene var hendes storebror, der ville slå hende ihjel. Ansøgeren har ikke under mødet i Flygtningenævnet været i stand til at svare uddybende på spørgsmål om sin konflikt med broderen, herunder om dennes forfølgelse af hende eller redegøre nærmere for, hvorfor myndighederne skulle være interesseret i hende, når myndighederne har tilbageholdt hendes fætter, som var den person, myndighederne havde et udestående med, og når ansøgeren samtidig med en angivelig konflikt med myndighederne uden problemer kunne få udstedt et erstatningsdokument for sit pas og udrejse legalt.

Flygtningenævnet finder på den baggrund, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun ved sin tilbagevenden til Tjetjenien vil være i risiko for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller for at blive udsat for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”